

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Uredbe o enotni metodologiji za pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije na področju javnih financ obsega:

- Uredbo o enotni metodologiji za pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije na področju javnih financ (Uradni list RS, št. 60/06 z dne 9. 6. 2006),
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o enotni metodologiji za pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije na področju javnih financ (Uradni list RS, št. 54/10 z dne 9. 7. 2010),
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o enotni metodologiji za pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije na področju javnih financ (Uradni list RS, št. 27/16 z dne 11. 4. 2016).

UREDBA

O ENOTNI METODOLOGIJI ZA PRIPRAVO IN OBRAVNAVO INVESTICIJSKE DOKUMENTACIJE NA PODROČJU JAVNIH FINANC

(neuradno prečiščeno besedilo št. 2)

Datum začetka uporabe: 12.04.2016

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina uredbe)

(1) Ta uredba določa pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije za vse investicijske projekte in druge ukrepe, ki se financirajo po predpisih, ki urejajo javne finance.

(2) Enotna metodologija priprave in obravnave investicijske dokumentacije vsebuje:

- metodološke osnove za ocenjevanje in vrednotenje investicij;
- vrste in obvezno vsebino investicijske dokumentacije;
- postopke in udeležence pri pripravi in ocenjevanju investicijske dokumentacije ter odločanju o investicijah;
- minimum meril za ugotavljanje učinkovitosti projektov, ki se izvaja v vseh fazah projektnega cikla, in so podlaga za odločanje o investicijah ter njihovo uvrstitev v načrt razvojnih programov.

(3) Ta uredba se uporablja za ugotavljanje prednosti in slabosti posameznih predlogov projektov oziroma pri odločanju o izbiri izvedljivih projektov, katerih rezultati bodo prispevali k vzdržnemu (trajnostnemu) razvoju družbe in jih bo mogoče nadzirati v vseh fazah projektnega cikla. Na podlagi izsledkov analiz vrednotenja učinkov teh projektov bo omogočila oblikovanje politike za koristno, gospodarno in učinkovito uporabo javnih sredstev.

2. člen

(pomen izrazov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tej uredbi, pomenijo:

1. **(črtana)**;
2. **(črtana)**;
3. »analiza izvedljivosti« je analitični proces, s katerim se preverjajo ključne omejitve posameznih variant projekta ter s tem povezane rešitve s tehničnega, ekonomskega, pravnega in organizacijskega vidika ter ugotovi, če je projektni predlog dejansko izvedljiv. Strokovne podlage predstavljajo pomembno osnovo za izbor optimalne variante;
4. »analiza občutljivosti« je analiza učinkov sprememb nekaterih ključnih predpostavk na rezultate ocenjevanja stroškov in koristi;
5. »analiza stroškov in koristi« je metoda, s katero ovrednotimo čim več stroškov in koristi projekta v denarnih enotah in vključuje tudi tiste stroške in koristi, za katere trg ne zagotavlja primerne cene. Je pomemben pripomoček za odločanje o investicijah;
6. »analiza stroškovne učinkovitosti« primerja stroške alternativnih možnosti doseganja oziroma zagotavljanja istega ali podobnih rezultatov. Običajno se stroški izračunavajo na enoto koristi, pri čemer ni nujno, da se koristi izrazijo v denarnih enotah ali z drugo ekonomsko vrednostjo;
7. »analiza tveganj« je ocenjevanje verjetnosti, da s projektom ne bo pričakovanih dosežkov; če je mogoče to verjetnost številčno izraziti, se imenuje stopnja tveganja. Analiza zajema ovrednotenje projektnih (tveganja razvoja projekta, tveganje izvedbe in obratovanja projekta) in splošnih tveganj (politična, narodnogospodarska, družbenokulturna in druga tveganja);
8. »analiza vplivov« je ocenjevanje sprememb v družbi, ki so posledica dolgoročnih učinkov izvedbe projektov in ukrepov z vnaprej določenimi cilji (kot na primer na zaposlovanje, konkurenčnost); ocene morajo biti izražene v merljivih enotah, tako da jih bo mogoče povezati s problemi, ki so povzročili nujnost izvedbe teh projektov in ukrepov;
9. »celovit projekt« sestavlja več investicijskih projektov, od katerih je vsak tehnično-tehnološko in ekonomsko zaokrožena celota, ki dosega cilje v okviru skupnega namena. V tako skupino spadajo projekti, ki izpolnjujejo določene pogoje, kot na primer: so na istem območju ali vzdolž istega transportnega koridorja, dosegajo skupen merljiv cilj, so del splošnega načrta za to področje ali koridor;
10. »diskontiranje« je postopek za pretvarjanje prihodnjih denarnih vrednosti v primerljivo sedanjo vrednost s pomočjo diskontne stopnje;

11. »diskontna stopnja« je letna odstotna mera, po kateri se sedanja vrednost denarne enote v naslednjih letih zmanjšuje s časom. Izraža ovrednotenje prihodnjih stroškov in koristi v primerjavi s sedanjimi;
12. »družbena diskontna stopnja« kaže družbeni pogled na to, kako se ovrednotijo prihodnje koristi in stroški v primerjavi s sedanjimi. Kadar kapitalski trg ni popoln, se lahko razlikuje od finančne diskontne stopnje;
13. »ekonomska analiza« je skupno ime za ovrednotenje, pri katerem se upoštevajo vsi ekonomski stroški in koristi v družbi. Utemeljuje upravičenost projekta s širšega družbenega, razvojnogospodarskega in socialnega vidika;
14. »ekonomska doba investicije« je obdobje, za katero ugotavljamo in analiziramo učinke investicije in zajema čas od začetka investicije do izvedbe ter poskusnega obratovanja in čas trajanja rednega obratovanja s predpisano standardno kakovostjo;
15. »ekonomska interna stopnja donosnosti« je kazalnik družbenoekonomske donosnosti projekta, ko se v izračunih ekonomske ocene uspešnosti projekta vrednosti ocenijo z obračunskimi cenami;
16. »faza projekta« je funkcionalno, tehnično#tehnološko in finančno samostojna celota, ki izpolnjuje pogoje za projekt iz 37. točke tega člena. Za fazo projekta je mogoče šteti tudi predhodne študije ter investicijsko, projektno in drugo dokumentacijo, potrebno za izvedbo projekta;
17. »finančna analiza« je analiza prejemkov in izdatkov, ki omogoča natančnejše napovedovanje, ali bodo prejemki zadostovali za pokrivanje prihodnjih izdatkov. Omogoča, da:
 - a) preverjamo in zagotovimo uravnoteženje denarnih tokov (zagotovimo finančno pokritost izdatkov z viri),
 - b) izračunamo kazalnike finančnih učinkov investicijskega projekta;
18. »finančna interna stopnja donosnosti« je kazalnik finančnotržne donosnosti projekta, pri čemer se v izračunih finančne ocene uspešnosti projekta vrednosti izrazijo z dejanskimi tržnimi cenami;
19. »interna stopnja donosnosti« je tista diskontna stopnja, pri kateri je neto sedanja vrednost projekta enaka nič. Interna stopnja donosnosti se primerja z diskontno stopnjo, ki je merilo za oceno pričakovanih rezultatov predlaganega projekta;
20. »investicije« so naložbe v povečanje in ohranjanje premoženja države, lokalnih skupnosti in drugih vlagateljev v obliki zemljišč, objektov, opreme in naprav ter drugega opredmetenega in neopredmetenega premoženja, vključno naložbe v izobraževanje in usposabljanje, razvoj novih tehnologij, izboljšanje kakovosti življenja in druge naložbe, ki bodo prinesle koristi v prihodnosti;
21. »investicijski projekt« je skupek vseh aktivnosti v okviru neke investicije, pri katerem se uporabljajo omejeni viri za pridobivanje koristi;
22. »investicijski stroški« so vsi izdatki in vložki v denarju in stvareh, ki so neposredno vezani na investicijski projekt in jih investitor oziroma investitorji namenijo za predhodne raziskave in študije, pridobivanje dokumentacije, soglasij in dovoljenj, zemljišč, pripravljalna in zemeljska dela, izvedbo gradbenih, obrtniških del in napeljav, nabavo in namestitvev opreme in naprav, svetovanje in nadzor izvedbe, izobraževanje in

usposabljanje ter druge izdatke za blago in storitve, vključno odškodnine, ki so neposredno vezane na investicijski projekt in tudi obratna sredstva (kadar so potrebna);

23. »investicijsko vzdrževanje« zajema večja (občasna) popravila zaradi obnovitve ali ohranitve funkcionalnosti osnovnih sredstev, povezana z nastajanjem večjih stroškov v daljših obdobjih, in jih je treba načrtovati vnaprej; pri gradbenih objektih na primer pomenijo investicijska vzdrževalna dela izvedbo popravil, gradbenih, obrtniških in drugih del ter izboljšav, ki sledijo napredku tehnike in tehnologije, z njimi pa se ne posega v konstrukcijo objekta in tudi ne spreminjajo njegove zmogljivosti, velikosti, namembnosti in zunanje videza;
24. »investitor ali soinvestitor« je pravna oseba, ki je opredeljena v investicijski dokumentaciji in po dokončanju projekta praviloma prevzame premoženje v lastništvo in/ali upravljanje ter vzdrževanje;
25. »količnik relativne koristnosti« je razmerje med sedanjo vrednostjo vseh koristi projekta in sedanjo vrednostjo stroškov;
26. »minimalna alternativa« vsebuje projekcije stroškov in koristi za zagotavljanje najnujnejše potrebne ravni zmogljivosti in kakovosti pri doseganju rezultatov v ekonomski dobi investicijskega projekta. Vključuje le tiste investicijske stroške, ki so potrebni za nujne izboljšave z namenom, da bi se izognili motnjam ali sankcijam (na primer: prilagajanje predpisom);
27. »multikriterijska analiza« je način ocenjevanja z več merili, s katerim zajamemo cilje investicije z različnih vidikov ter vsakemu določimo utež, da jih je mogoče izmeriti; glede na kombinacijo različnih finančnih, ekonomskih in drugih meril dobimo enotno oceno različnih ciljev projekta, na podlagi katere lahko razvrstimo predloge projektov oziroma variante posamičnega projekta;
28. »neto sedanja vrednost« je razlika med diskontiranim tokom vseh koristi in vseh stroškov investicije;
29. »nosilec državnega prostorskega načrta« je ministrstvo ali investitor projekta, ki v imenu več predlagateljev projektov z različnih področij opravlja naloge usklajevanja pri pripravi in obravnavi investicijske dokumentacije v postopku priprave državnega prostorskega načrta za celovit projekt; določen je s strani vseh resorjev, ki s svojimi projekti sodelujejo pri pripravi takega državnega prostorskega načrta;
30. »obračunske cene« ali pripisane cene so oportunitetni stroški blaga in storitev, ki se običajno razlikujejo od dejanskih tržnih in predpisanih cen. Uporabljajo se pri ekonomski analizi projekta;
31. »ocena vrednosti projekta« so investicijski stroški z upoštevanjem davka na dodano vrednost in drugi izdatki, ki jih pri načrtovanju ocenimo na podlagi predračunov in drugih predpisanih strokovnih ocen ter analiz; vsebuje upravičene stroške in vse preostale stroške oziroma izdatke, potrebne za pripravo in izvedbo projekta;
32. »ocenjevanje« je postopek določitve ciljev, preverjanja različnih možnosti izvedbe ter primerjave stroškov in koristi pred odločitvijo o nameravani investiciji. Nanaša se na predhodno (ex#ante) analizo predlaganega investicijskega projekta, ki opredeljuje njegove bistvene dele in sprejemljivost z vidika skladnosti z uveljavljenimi merili odločanja; vsebuje finančno ter ekonomsko oceno kakor tudi presojo ustreznosti tehnično#tehnoloških, prostorskih, organizacijskih, zakonskih in drugih dejavnikov, ki vplivajo na izvedljivost projekta; namen je izbira projektov, ki bodo (največ) prispevali k trajnostnemu razvoju družbe in izločitev tistih, ki tega ne omogočajo;

33. »odgovorni vodja za izvedbo investicijskega projekta« je oseba, ki jo v ta namen imenuje investitor;
34. »posodobitev« je izvedba del na obstoječih objektih, opremi, napravah ali nadgradnja programske opreme, s katerimi se ob upoštevanju napredka tehnike, tehnologije in drugih razvojnih dosežkov dopolni – dogradi ali poveča njihova zmogljivost ali zmogljivost posameznih sklopov;
35. »potrjen investicijski projekt« je investicijski projekt, za katerega je izdelana predpisana investicijska dokumentacija, ki jo investitor na podlagi predhodnega vrednotenja oceni in potrdi s sklepom;
36. »program« je več različnih, vendar medsebojno usklajenih investicijskih aktivnosti, pri katerih so cilji opredeljeni v okviru skupnega namena (politike) in ga je mogoče ovrednotiti in časovno razmejiti;
37. »projekt« je ekonomsko nedeljiva celota aktivnosti, ki izpolnjujejo natančno določeno (tehnično-tehnološko) funkcijo in imajo jasno opredeljene cilje, na podlagi katerih je mogoče presojati, ali projekt izpolnjuje vnaprej določena merila. Projekt ima vnaprej določeno trajanje, ki je omejeno z datumom začetka in konca;
38. »projektna dokumentacija« je sistematično urejen sestav načrtov oziroma tehničnih opisov in poročil, izračunov, risb in drugih prilog, s katerimi se določijo lokacijske, funkcionalne, oblikovne in tehnične značilnosti nameravanega in izvedenega projekta; pri gradnji obsega dokumentacijo, določeno z zakonom, ki ureja graditev objektov (idejna zasnova, idejni projekt, projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja, projekt za izvedbo in projekt izvedenih del). Je ena ključnih podlag za pripravo investicijske dokumentacije;
39. »projektni cikel« zajema načrtovanje, izvedbo in obratovanje – vključno z zapiranjem;
40. »relativna neto sedanja vrednost« je razmerje med neto sedanjo vrednostjo projekta in diskontiranimi investicijskimi stroški;
41. »rekonstrukcija« je spreminjanje tehničnih značilnosti obstoječega objekta, opreme ali naprav in prilagajanje spremenjeni namembnosti ali spremenjenim potrebam oziroma izvedba del, s katerimi se bistveno ne spremenijo velikost, zunanji videz in namembnost objekta, opreme ali naprav, spreminjajo pa se konstrukcijski deli, zmogljivost ter izvedejo druge izboljšave;
- 41.a »scenarij brez investicije« ne vključuje investicijskih izdatkov za ohranjanje obstoječih zmogljivosti. Je osnovno izhodišče prispevne analize pri oceni projekta, katere namen je primerjati stroške in koristi v pogojih s projektom in brez njega;
- 41.b »scenarij z investicijo« vključuje projekcije stroškov in koristi obravnavane variante. V okviru ocene projekta se s prispevno analizo glede na izbrani izhodiščni scenarij preverja vse izvedljive variante;
42. »stalne cene« so enotni imenovalci vseh vrednostnih izrazov. Praviloma so to cene, ki veljajo takrat, ko se izdeluje investicijska dokumentacija. Stalne cene lahko vključujejo tudi pričakovane strukturne spremembe (na primer spremembo razmerja med ponudbo in povpraševanjem), ki se preverjajo v analizi občutljivosti;
43. »tekoče cene« so cene, kakršne pričakujemo med izvajanjem investicije in vključujejo učinke splošne rasti cen (inflacije); pri analizi delno realiziranih investicij so tekoče cene dejansko realizirane cene investicije na podlagi situacij oziroma obračunov del in drugih računov;

44. »tekoče vzdrževanje« pomeni sprotno (redno) nego, zamenjavo manjših delov in popravila manjših vrednosti, da bi se preprečile večje okvare, stroški pa se obračunavajo sproti in v dejanski višini ter nastajajo praviloma vsako obračunsko obdobje (vsako poslovno leto);
45. »učinkovitost« je zmožnost, da se pričakovani rezultati dosežejo s primerno višino stroškov; pomeni najboljše mogoče razmerje med koristmi in stroški;
46. »udeleženci pri pripravi ter obravnavi investicijske dokumentacije« so strokovnjaki, ki pripravljajo, vodijo, spremljajo in nadzirajo izvajanje investicijskih projektov, ter zunanji izdelovalci investicijske dokumentacije;
47. »upravičeni stroški« so tisti del stroškov, ki so osnova za izračun (so)financerskega deleža udeležbe javnih sredstev v projektu ali programu;
48. »upravljaivec investicije« je pravna oseba, ki upravlja izvedeno investicijo po predaji v uporabo in skrbi za zagotavljanje predvidenih učinkov, sodeluje pa tudi pri načrtovanju in izvedbi investicije;
49. »uspešnost« je zmožnost doseganja zastavljenih ciljev projekta ali programa;
50. »varianta« je različica investicije, ki se od drugih razlikuje po eni ali več lastnostih, kot na primer: lokaciji, tehnično#tehnološki rešitvi, obsegu, vrstah in strukturi virov financiranja, trajanju izvedbe;
51. »vrednotenje« je presojanje o upravičenosti projekta ali programa ter temelji na primerjavi pričakovanih ali dejanskih rezultatov in učinkov s pridobljenimi podatki iz preteklih, že izvedenih vrednotenj. Vrednotenje poteka v celotnem projektnem ciklu, saj ga izvajamo v fazi načrtovanja (ex#ante), izvedbe ter delovanja oziroma obratovanja (ex#post), in sicer:
- a) predhodno vrednotenje je presoja, ki se izdelava kot podlaga za sprejemanje investicijske odločitve z namenom izbire najboljše variante z družbenoekonomskega in finančnega vidika. Je nujna podlaga za spremljanje izvajanja in posledično ocenjevanje po možnosti merljivih ciljev;
 - b) sprotno vrednotenje vsebuje ocene, ki izhajajo iz spremljanja izvedbe projekta. Preverjanje poteka z namenom, da bi po potrebi prilagodili ali preusmerili aktivnosti;
 - c) poznejše oziroma naknadno vrednotenje se izvaja določeno obdobje po zaključku projekta. Pomeni preverjanje doseženih rezultatov in učinkov v primerjavi z zastavljenimi cilji projekta;
52. »začetek izvedbe« je določen z dnem podpisa sklepa o začetku postopka javnega naročila za izbor izvajalca oziroma izvajalcev investicijskega projekta.«.

3. člen

(področje uporabe)

Ta uredba se uporablja pri pripravi in obravnavi investicijske dokumentacije ter načrta razvojnih programov. Na tej podlagi se sprejemajo odločitve o:

1. investicijah v nakup, gradnjo, posodobitev, rekonstrukcijo in investicijsko vzdrževanje osnovnih sredstev (objektov, opreme, zemljišč, nematerialnega premoženja, blagovnih rezerv, strateških zalog);
2. drugih investicijah, ki prispevajo k trajnostnemu razvoju družbe, blaginji in kakovosti življenja državljanov Republike Slovenije (na primer izobraževanje, raziskovanje in razvijanje);
3. investicijah, ki zahtevajo državna poročila;
4. ukrepih, ki imajo pomembne finančne posledice na proračun (predpisi in drugi ukrepi).

4. člen

(mejne vrednosti)

(1) Mejne vrednosti, ki določajo pripravo in obravnavo posamezne vrste investicijske dokumentacije po stalnih cenah z vključenim in posebej prikazanim davkom na dodano vrednost, so:

1. za investicijske projekte z ocenjeno vrednostjo med 300.000 in 500.000 eurov najmanj dokument identifikacije investicijskega projekta;
2. za investicijske projekte nad vrednostjo 500.000 eurov dokument identifikacije investicijskega projekta in investicijski program;
3. za investicijske projekte nad vrednostjo 2.500.000 eurov dokument identifikacije investicijskega projekta, predinvesticijska zasnova in investicijski program;
4. za investicijske projekte pod vrednostjo 300.000 eurov je treba zagotoviti dokument identifikacije investicijskega projekta, in sicer:
 - a) pri tehnološko zahtevnih investicijskih projektih;
 - b) pri investicijah, ki imajo v svoji ekonomski dobi pomembne finančne posledice (na primer visoki stroški vzdrževanja);
 - c) kadar se investicijski projekti (so)financirajo s proračunskimi sredstvi.

(2) Pri projektih z ocenjeno vrednostjo pod 100.000 eurov se vsebina investicijske dokumentacije lahko ustrezno prilagodi (poenostavi), vendar mora vsebovati vse ključne prvine, potrebne za odločanje o investiciji in zagotavljanje spremljanja učinkov.

(3) Če gre za več podobnih investicij ali druge smiselno povezane posamične ukrepe manjših vrednosti oziroma aktivnosti, ki so po vsebini, zasnovi in obsegu zaključena celota, se jih lahko združi v program (načrt investicijskega vzdrževanja, izobraževanja, socialnega varstva in podobno), za katerega veljajo isti postopki in merila kot za posamičen investicijski projekt.

(4) Če je bila izdelana in potrjena predinvesticijska zasnova za celovit projekt in so cilji in ključne predpostavke iz celovitega projekta ostali nespremenjeni, ni treba ponovno izdelovati predinvesticijske zasnove za posamezne investicijske projekte, čeprav njihova ocenjena vrednost presega 2.500.000 eurov.

2. OSNOVE ZA OVREDNOTENJE IN OCENJEVANJE INVESTICIJ

5. člen

(metodološke osnove)

Glede na vrsto investicijske dokumentacije je treba pri ocenjevanju smiselno uporabiti naslednje metodološke osnove:

1. Določitev ciljev:

- cilji se določijo na podlagi predhodno izvedenih analiz, evidentiranja potreb in možnosti ter načinov njihovega uresničevanja,
- cilji morajo biti usklajeni s strategijami, nacionalnimi programi, programi Skupnosti ter zakoni in opredeljeni tako, da je mogoče ugotavljati in preverjati njihovo uresničevanje,
- cilji morajo biti določeni tako, da je mogoče identificirati ekonomične in izvedljive različice za njihovo izvedbo;

2. Priprava predlogov variant za uresničevanje ciljev:

- variante se med seboj lahko razlikujejo po različnih mogočih lokacijah, tehnično-tehnoloških rešitvah, obsegu, virih in načinih financiranja, rokih in dinamiki izvedbe, rezultatih in drugih pomembnejših delih investicije,
- upoštevajo se tudi variante, ki so posledica vsebinskih razlik pri oddaji del ali načinov financiranja (na primer fazna gradnja, koncesije in druge oblike javno-zasebnega partnerstva),
- za presojo izvedljivosti ciljev investicije se pričakovani učinki za projekt predstavijo najmanj s primerjavami stroškov in koristi v pogojih »z« investicijo (scenarij upošteva obravnavano varianto) ter izhodiščnega scenarija »brez« investicije in/ali minimalne alternative z upoštevanjem delnih izboljšav;

3. Opredelitev vrednostnega in fizičnega obsega stroškov in koristi vsake variante:

- v ovrednotenje so vključeni stroški in koristi posameznih udeležencev v celotnem projektnem ciklu,
- ocena količin temelji na predpisani dokumentaciji (predhodne idejne rešitve in študije, projektna dokumentacija, standardi in normativi dejavnosti, prostorski akti in druge osnove),
- stroški in koristi, ki jih upoštevamo pri ocenjevanju v ekonomski dobi investicije, so: investicijski stroški, investicijsko in tekoče vzdrževanje, stroški obratovanja ter koristi, ki jih lahko izrazimo v denarju, in nedenarne koristi (posredne in neposredne); stroški in koristi se ugotavljajo v finančni in ekonomski analizi po statični (za reprezentativno leto v ekonomski dobi) in dinamični metodi (za celotno ekonomsko dobo investicije) v obdobju, v katerem pričakujemo njihov nastanek,
- izhodiščni podatki morajo biti usklajeni s podatki, s katerimi razpolagajo ali jih objavljajo nosilci javnih pooblastil,
- predpostavke za projekcije morajo biti utemeljene in verodostojne,

- vsi stroški in koristi, ki so izraženi v denarju, se obravnavajo na primerljivih osnovah (stalne cene, diskontiranje),
- vsaka varianta vsebuje izračun finančnih, ekonomskih in drugih kazalnikov učinkovitosti investicij ter opis rezultatov na podlagi meril, ki jih ni mogoče izraziti v denarju,
- pri ocenjevanju investicijskih projektov se uporablja splošna diskontna stopnja iz 8. člena te uredbe;

4. Ugotavljanje občutljivosti variant:

- z analizo občutljivosti se opredeli kritične parametre investicijskega projekta, pri katerih so projekcije manj zanesljive, in sicer po vrstnem redu vplivanja na končni rezultat investicije oziroma po stopnjah tveganja (z analizo tveganja), ter
- izkaže ugotovitve analize o mogočih vplivih na pričakovan končni rezultat oziroma o mogočih odmikih od projekcij;

5. Izbor najboljše variante in predstavitev izsledkov:

- vsako varianto je treba presojati tudi z vidika najpomembnejših omejitvenih dejavnikov (finančnih, zakonskih, regionalnih, okoljevarstvenih, institucionalnih in drugih dejavnikov),
- pri predstavitvi izsledkov morajo biti navedeni cilji, opis obravnavanih variant, primerjava variant, razlogi za izbiro najboljše (optimalne) variante ter način ocenjevanja izbire najboljše variante.

6. člen

(novelacija investicijskega programa)

(1) Če se spremenijo ključne predpostavke iz investicijskega programa (na primer sprememba tehnologije, časovnega načrta izvedbe, virov financiranja, sprememb na trgu kakor tudi demografske, socialne, okoljske ali druge spremembe) v takem obsegu, da se bodo znatno spremenili pričakovani stroški ali koristi investicije v njeni ekonomski dobi, zlasti pa, če bodo odmiki investicijskih stroškov večji od 20 odstotkov ocenjene vrednosti projekta, se investicijski program spremeni in dopolni (novelira).

(2) Pri novelaciji investicijskega programa se ugotavljajo odmiki, ki so:

- v mejah odmkov iz analize občutljivosti,
- posledica pomanjkljivosti pri načrtovanju, in
- na katere načrtovalci niso mogli vplivati.

(3) Smiselnost novelacije investicijskega programa se preveri:

- pred začetkom izvajanja investicijskega projekta,
- ko je od potrditve investicijskega programa do njegove vključitve v načrt razvojnih programov preteklo več kot leto dni,
- med izvajanjem glede na ugotovitve, zapisane v poročilu o izvajanju iz 15. člena te uredbe.

7. člen

(metode za presojo upravičenosti)

Pri izračunih in drugih postopkih za presojo upravičenosti projektov se v dokumentaciji lahko uporabljajo:

1. analiza stroškov in koristi,
2. analiza stroškovne učinkovitosti,
3. analiza tveganja,
4. analiza občutljivosti,
5. analiza vplivov,
6. multikriterijska analiza,
7. druge primerne metode, ki upoštevajo pravila stroke ter posebnosti posameznega področja.

8. člen

(diskontna stopnja)

(1) Splošna diskontna stopnja je 4 odstotke. Minister, pristojen za finance, lahko določi drugo splošno diskontno stopnjo ali ločeno finančno in družbeno diskontno stopnjo na podlagi spremenjenih gospodarskih razmer, ki se objavijo v Proračunskem memorandumu Republike Slovenije.

(2) Za projekte, ki se (so)financirajo iz namensko prejetih sredstev za financiranje skupnih evropskih politik in zanje niso določene metodologije po področjih iz 28. člena te uredbe, se v finančni in ekonomski analizi uporabijo okvirne referenčne vrednosti, ki jih za posamezno obdobje priporoča Evropska komisija. Če se te razlikujejo od določenih v prejšnjem odstavku, se v analizi občutljivosti izdelajo primerjalni izračuni z uporabo stopenj po prejšnjem odstavku.

9. člen

(inflacijske stopnje)

Pri izračunih tekočih cen se upoštevajo inflacijske stopnje, ki so predvidene za pripravo državnega proračuna oziroma tiste, ki jih pripravlja in objavlja nosilec javnih pooblastil za makroekonomske analize Republike Slovenije.

3. VRSTE IN OBVEZNA VSEBINA INVESTICIJSKE DOKUMENTACIJE

10. člen

(vrste investicijske dokumentacije)

(1) Glede na fazo projektnega cikla je treba izdelati naslednje vrste investicijske dokumentacije:

1. pri načrtovanju oziroma pred odločitvijo o investiciji (predhodno oziroma ex-ante vrednotenje):
 - dokument identifikacije investicijskega projekta,
 - predinvesticijsko zasnovo,
 - investicijski program ali njegovo novelacijo;
2. do začetka postopka javnega razpisa za izvedbo pa še (če ni sestavni del investicijskega programa) študijo izvedbe nameravane investicije;
3. v fazi izvedbe poročilo o izvajanju investicijskega projekta (sprotno vrednotenje) ter, kadar se izkaže za potrebno, tudi novelacijo investicijskega programa;
4. v fazi obratovanja poročilo o spremljanju učinkov investicijskega projekta (naknadno oziroma ex-post vrednotenje).

(2) Investicijska dokumentacija mora vsebovati vse potrebne prvine in izračune, tako, da je na njeni podlagi mogoče vsestransko oceniti finančne, ekonomske in druge (tehnične, tehnološke, okoljske, prostorske, razvojne, varnostne) posledice odločitve o investiciji.

(3) Vsebino investicijske dokumentacije določajo vrsta in namen investicije ter pravila stroke, ki veljajo v dejavnosti, v katero se uvršča investicija. Investicijska dokumentacija mora biti izdelana strokovno in v okviru razpoložljivih podatkov ter tako podrobno, kot je še ekonomsko upravičeno. Investitor preverja strokovno usposobljenost izdelovalcev investicijske dokumentacije na podlagi predloženih dokazil in drugih dokumentov, s katerimi izdelovalci dokazujejo usposobljenost za ocenjevanje in vrednotenje investicij.

(4) Prostorska, projektna in druga dokumentacija, ki je podlaga za izdelavo investicijske dokumentacije, mora biti potrjena in medsebojno usklajena v vsaki fazi projektnega cikla.

11. člen

(dokument identifikacije investicijskega projekta)

(1) Dokument identifikacije investicijskega projekta vsebuje podatke, potrebne za določitev investicijske namere in njenih ciljev v obliki funkcionalnih zahtev, ki jih bo morala investicija izpolnjevati. Dokument identifikacije investicijskega projekta vsebuje opise tehničnih, tehnoloških ali drugih prvin predlaganih rešitev in je podlaga za odločanje o nadaljnji izdelavi investicijske dokumentacije oziroma nadaljevanju investicije.

(2) Pri izdelavi dokumenta identifikacije investicijskega projekta je za ocenjevanje treba smiselno uporabiti metodološke osnove iz 5. člena te uredbe.

(3) Dokument identifikacije investicijskega projekta vsebuje najmanj naslednje podatke:

1. navedbo investitorja, izdelovalca investicijske dokumentacije in upravljavca ter strokovnih delavcev oziroma služb, odgovornih za pripravo in nadzor nad pripravo ustrezne investicijske ter projektne in druge dokumentacije, z žigi in podpisi odgovornih oseb;

2. analizo stanja z opisom razlogov za investicijsko namero;
3. opredelitev razvojnih možnosti in ciljev investicije ter preveritev usklajenosti z razvojnimi strategijami in politikami;
4. predstavitev variant;
5. opredelitev vrste investicije, oceno investicijskih stroškov (za vse faze, če je predvidena delitev projekta) po stalnih cenah in tekočih cenah (če je predvidena dinamika investiranja daljša od enega leta), prikazano posebej za upravičene in preostale stroške in navedbo osnov za oceno vrednosti (najmanj na podlagi analize vrednosti že izvedenih investicij oziroma drugih verodostojnih izhodišč);
6. opredelitev temeljnih prvin, ki določajo investicijo (predhodna idejna rešitev ali študija, opis lokacije, okvirni obseg in specifikacija investicijskih stroškov s časovnim načrtom izvedbe, varstvo okolja, kadrovskoorganizacijska shema s prostorsko opredelitvijo, predvideni viri financiranja in drugi viri), skupaj z informacijo o pričakovani stopnji izrabe zmogljivosti oziroma ekonomski upravičenosti projekta;
7. ugotovitev smiselnosti in možnosti nadaljnje priprave investicijske, projektne in druge dokumentacije s časovnim načrtom.

(4) Kadar investicijski program iz prve in četrte alineje prvega odstavka 4. člena te uredbe ni obvezen in pri programih iz tretjega odstavka 4. člena te uredbe, se šteje dokument identifikacije investicijskega projekta za investicijski program ter predstavlja osnovo za odločitev o investiciji in vsebuje poleg smiselno povzete obvezne vsebine še:

- analizo stroškov in koristi, skupaj s predstavitvijo tistih stroškov in koristi, ki jih ni mogoče izraziti v denarnih enotah in/ali analizo stroškovne učinkovitosti za posamezne variante;
- obravnavo variant na način iz drugega odstavka 12. člena te uredbe in predstavitev optimalne variante, ki temelji na dokumentaciji iz 13. člena te uredbe;
- prikaz rezultatov ocenjevanja z utemeljitvijo upravičenosti investicijskega projekta.

(5) Če se priprava in izdelava predhodnih študij, projektne, investicijske in druge dokumentacije opredelita kot samostojna faza, zanj ni treba posebej pripraviti dokumenta identifikacije investicijskega projekta v obsegu iz tretjega odstavka tega člena. V tem in drugih primerih, ko se investicijski projekt izvaja v fazah lahko, investitor na podlagi razpoložljivih podatkov oceni vrednost celotnega investicijskega projekta.

12. člen

(predinvesticijska zasnova)

(1) Predinvesticijska zasnova se pripravi z upoštevanjem metodoloških osnov iz 5. člena te uredbe.

(2) V predinvesticijski zasnovi so obravnavane vse variante, za katere je verjetno, da bi ekonomsko, finančno, časovno in tehnično-tehnološko sprejemljivo izpolnile cilje, zapisane v dokumentu identifikacije investicijskega projekta, in so predstavljene s projekcijami v scenarijih »z« investicijo ter projekcijami za minimalno alternativo in/ali scenarijem »brez« investicije. Pri tem se v analizi izvedljivosti upoštevajo tehnične, finančne, zakonske in druge omejitve in ugotovijo rezultati posameznih variant ter utemelji predlog optimalne variante.

(3) Predinvesticijska zasnova vsebuje povzetke izsledkov predhodnih del, študij in analiz, med katere spadajo:

- študije in raziskave povpraševanja, upošteva je statistične in druge uveljavljene zbirke podatkov, ekonomske analize in študije, ki utemljujejo vrsto, potrebnost, smotrnost in koristnost investicije ter usklajenost s predvideno strategijo razvoja;
- tehnično-tehnološke raziskave in študije ter načrti z izbiro in pregledom potrebne opreme;
- idejne gradbene in druge rešitve;
- geološke, geomehanske, seizmološke, vodnogospodarske, ekološke in druge raziskave;
- analize mogočih lokacij objekta ter analize vplivov na okolje in drugih vplivov s predvidenimi ukrepi;
- analize vključitve javno-zasebnega partnerstva;
- analize vključitve v medregionalne, regionalne ali medobčinske sisteme oziroma povezave.

(4) Predinvesticijska zasnova obravnava posamezne variante tako podrobno, da je mogoče čim zanesljivejše izbrati in utemeljiti optimalno varianto. Pri tem so posamezne variante ocenjene na podlagi investicijske, projektne ter druge dokumentacije na primerljivi podlagi. Optimalno varianto se izbere z analizo stroškov in koristi ali drugimi primernimi metodami (na primer multikriterijsko analizo).

(5) Obvezna vsebina predinvesticijske zasnove vključuje:

1. uvodno pojasnilo s povzetkom, osnovne podatke o investitorju ter navedbo ciljev oziroma strategije;
2. analizo stanja s prikazom obstoječih in predvidenih potreb po investiciji (projekcije povpraševanja) ter usklajenosti investicijskega projekta z državno strategijo razvoja Slovenije, usmeritvami Skupnosti, prostorskimi akti ter drugimi dolgoročnimi razvojnimi programi in usmeritvami, upošteva je tudi medsebojno usklajenost področnih politik (energetika, promet in druge);
3. analizo tržnih možnosti skupaj z analizo za tiste dele dejavnosti, ki se tržijo ali izvajajo v okviru javne službe oziroma s katerimi se pridobivajo prihodki s prodajo proizvodov in/ali storitev;
4. analizo variant z oceno investicijskih stroškov in koristi ter izračuni učinkovitosti za ekonomsko dobo investicije;
5. analizo vplivov z opisom pomembnejših vplivov investicije z vidika okoljske sprejemljivosti (vplivov na okolje ob upoštevanju izvajanja načela, da onesnaževalec plača nastalo škodo, kadar je primerno), zagotavljanja učinkovite rabe prostora in skladnega regionalnega razvoja ter trajnostnega razvoja družbe;
6. analizo zaposlenih po posameznih variantah ter vpliva na zaposlovanje z vidika ekonomske in socialne strukture družbe;
7. okvirni časovni načrt izvedbe investicije z dinamiko investiranja po variantah;
8. okvirno finančno konstrukcijo posameznih variant z obvezno analizo o smiselnosti vključitve javno-zasebnega partnerstva;

9. izračun finančnih in ekonomskih kazalnikov (doba vračanja investicijskih sredstev, neto sedanja vrednost, interna stopnja donosnosti, relativna neto sedanja vrednost in/ali količnik relativne koristnosti) posameznih variant ter opis tistih stroškov in koristi, ki se ne dajo ovrednotiti z denarjem;
10. analizo tveganja in analizo občutljivosti za vsako varianto;
11. opis meril in uteži za izbiro optimalne variante;
12. primerjavo variant s predlogom in utemeljitvijo izbire optimalne variante.

13. člen

(investicijski program)

(1) Investicijski program je s svojim tehnično-tehnološkim in ekonomskim delom strokovna podlaga za investicijsko odločitev.

(2) Investicijski program je treba pripraviti z upoštevanjem metodoloških osnov iz 5. člena te uredbe.

(3) Investicijski program obravnava podrobno razčlenjeno optimalno varianto, ki temelji na naslednji dokumentaciji:

- najmanj idejnem projektu po zakonu, ki ureja graditev objektov oziroma drugi idejni rešitvi kot tehnični, tehnološki ali drugi podlagi za pripravo investicijskega programa, ki mora vsebovati vse potrebne prvine in ugotovitve za čim realnejšo oceno vrednosti in izvedljivosti investicije;
- prostorskih aktih v primerih prostorskih ureditvenih pogojev (z opredeljenimi zahtevami za investicije, ki se nanašajo na optimalno varianto);
- tehnično-tehnološkem projektu s specifikacijo opreme;
- geoloških, geomehanskih, seizmoloških, vodnogospodarskih, ekoloških in drugih raziskavah ter analizah;
- dokazljivih virih financiranja.

(4) Obvezna vsebina investicijskega programa vključuje:

1. uvodno pojasnilo s predstavitvijo investitorja in izdelovalcev investicijskega programa, namena in ciljev investicijskega projekta ter povzetkom iz dokumenta identifikacije investicijskega projekta oziroma predinvesticijske zasnove s pojasnili poteka aktivnosti in morebitnih sprememb (do priprave investicijskega programa);
2. povzetek investicijskega programa, ki vsebuje najmanj:
 - cilje investicije (v obliki fizičnih in finančnih kazalnikov, potrebnih za spremljanje njihovega uresničevanja),
 - spisek strokovnih podlag,
 - kratek opis upoštevanih variant ter utemeljitev izbire optimalne variante,

- navedbo odgovorne osebe za izdelavo investicijskega programa, projektne in druge dokumentacije ter odgovornega vodje za izvedbo investicijskega projekta,
 - predvideno organizacijo in druge potrebne prvine za izvedbo in spremljanje učinkov investicije, če ni posebej izdelana študija izvedbe investicije,
 - prikaz ocenjene vrednosti investicije ter predvidene finančne konstrukcije z izračunanim deležem sofinanciranja investicije s sredstvi proračuna Republike Slovenije,
 - zbirni prikaz rezultatov izračunov ter utemeljitev upravičenosti investicijskega projekta;
3. osnovne podatke o investitorju, izdelovalcih investicijske dokumentacije in prihodnjem upravljavcu z žigi in podpisi odgovornih oseb;
 4. analizo obstoječega stanja s prikazom potreb, ki jih bo zadovoljevala investicija, ter usklajenosti investicijskega projekta z državnim strateškim razvojnim dokumentom in drugimi razvojnimi dokumenti, usmeritvami Skupnosti ter strategijami in izvedbenimi dokumenti strategij posameznih področij in dejavnosti;
 5. analizo tržnih možnosti skupaj z analizo za tiste dele dejavnosti, ki se tržijo ali izvajajo v okviru javne službe oziroma s katerimi se pridobivajo prihodki s prodajo proizvodov in/ali storitev;
 6. tehnično-tehnološki del (opredelitev investicijskega projekta na podlagi normativov in materialnih bilanc);
 7. analizo zaposlenih za scenarij »z« investicijo glede na scenarij »brez« investicije in/ali minimalno alternativo;
 8. oceno vrednosti projekta po stalnih in tekočih cenah, ločeno za upravičene in preostale stroške, z navedbo osnov in izhodišč za oceno;
 9. analizo lokacije, ki vsebuje tudi imenovanje prostorskih aktov in glasil, v katerih so objavljeni;
 10. analizo vplivov investicijskega projekta na okolje ter oceno stroškov za odpravo negativnih vplivov z upoštevanjem načela, da onesnaževalec plača nastalo škodo, kadar je primerno;
 11. časovni načrt izvedbe investicije s popisom vseh aktivnosti skupno z organizacijo vodenja projekta in izdelano analizo izvedljivosti;
 12. načrt financiranja v tekočih cenah po dinamiki in virih financiranja (pri financiranju s krediti tudi izračun stroškov financiranja in odplačil kreditov);
 13. projekcije prihodkov in stroškov poslovanja po vzpostavitvi delovanja investicije za obdobje ekonomske dobe investicijskega projekta;
 14. vrednotenje drugih stroškov in koristi ter presojo upravičenosti (ex-ante) v ekonomski dobi z izdelavo finančne in ekonomske ocene ter izračunom finančnih in ekonomskih kazalnikov po statični in dinamični metodi (doba vračanja investicijskih sredstev, neto sedanja vrednost, interna stopnja donosnosti, relativna neto sedanja vrednost in/ali količnik relativne koristnosti) skupaj s predstavitvijo učinkov, ki se ne dajo ovrednotiti z denarjem;
 15. analizo tveganj in analizo občutljivosti;

14. člen

(študija izvedbe)

(1) Študija izvedbe investicije je popis vseh potrebnih aktivnosti za izvedbo investicije skupaj z aktivnostmi za zagon obratovanja oziroma delovanja. Študija izvedbe investicije je lahko tudi sestavni del investicijskega programa.

(2) Študija izvedbe nameravane investicije vsebuje:

1. podatke o investitorju in organizacijske rešitve vodenja projekta (opredelitev modela vodenja, odgovorne osebe za pripravo in izvedbo);
2. način in postopek izbire izvajalcev oziroma dobaviteljev blaga in storitev;
3. časovni načrt vseh aktivnosti, potrebnih za izvedbo projekta in vzpostavitev poslovanja (obratovanja);
4. seznam že pripravljen in pregled še potrebne investicijske, projektne, tehnične in druge dokumentacije po veljavnih predpisih;
5. način končnega prevzema in vzpostavitve obratovanja ter način in pristojnosti vzdrževanja med delovanjem.

(3) Študija izvedbe je prilagojena posebnostim investicijskega projekta in pripravljena najpozneje do začetka postopka javnega razpisa za izbor izvajalcev oziroma pred začetkom izvajanja investicijskega projekta. V primerih, kadar se skladno s četrtem odstavkom 11. člena dokument identifikacije investicijskega projekta šteje za investicijski program, ni potrebno izdelati še študije izvedbe.

(4) V študiji izvedbe se na podlagi investicijskega programa določijo fizični in finančni kazalniki za spremljanje uresničevanja zastavljenih ciljev ter način in potek vrednotenja učinkov med izvedbo projekta in obratovanjem oziroma ko se projekt konča.

15. člen

(poročilo o izvajanju)

(1) Poročilo o izvajanju investicijskega projekta je namenjeno pravočasnemu ugotavljanju odmikov od načrtovane izvedbe ter ukrepom za njihovo odpravo. Pri izvedbi investicije se sestavi poročilo o izvajanju najmanj enkrat letno, najkasneje ob zaključku leta v poslovnem poročilu, pa tudi če se predvideva, da bodo odmiki od investicijskih stroškov večji od 20 odstotkov ocenjene vrednosti projekta ali pa časovni načrt izvedbe podaljšán za več kot eno leto.

(2) Poročilo o izvajanju investicijskega projekta vsebuje najmanj:

1. izsledke primerjave uresničevanja časovnega načrta izvedbe investicije s časovnim načrtom, predvidenim v investicijskem programu do datuma priprave poročila (nadziranje izvajanja časovnega načrta);

2. primerjavo dejanske vrednosti investicije (pregled sklenjenih pogodb in njenih prilog) ter porabe finančnih sredstev s predvideno v investicijskem programu;
3. ugotovitve primerjav dejanskih oziroma spremenjenih predvidenih rezultatov v obliki fizičnih in finančnih kazalnikov s tistimi iz investicijskega programa oziroma študije izvedbe;
4. opis z razlago vzrokov in posledic morebitnih odmikov in predstavitev ukrepov, s katerimi se bodo odmiki odpravili (v celoti ali delno).

(3) Poročilo o izvajanju investicijskega projekta je strokovna osnova za odločitev o morebitni pripravi novelacije investicijskega programa in usklajevanje podatkov v načrtu razvojnih programov veljavnega proračuna.

16. člen

(poročilo o spremljanju rezultatov in učinkov)

(1) Namen poročila je ugotavljanje in vrednotenje dejanskih rezultatov in učinkov investicije v primerjavi s predvidenimi v investicijskem programu. Poročilo o spremljanju rezultatov in učinkov izvedene investicije se pripravi ob poslovnem poročilu najmanj v prvih petih letih po predaji projekta v obratovanje in po koncu ekonomske dobe.

(2) Poročilo o spremljanju rezultatov in učinkov vsebuje najmanj:

1. opis izhodiščnega stanja oziroma tistih predvidenih rezultatov iz investicijskega programa in/ali študije izvedbe, ki je podlaga za primerjavo z dejanskimi rezultati (fizični in finančni kazalniki, s katerimi se lahko meri uresničevanje zastavljenih ciljev), z:
 - analizo izvedbeno-tehničnega dela (pri gradnji opis izvedenih del na podlagi projekta izvedenih del, dodatne zahteve pri obratovanju, druge strokovne podlage),
 - analizo vplivov na okolje (prikaz in opis rezultatov prvih meritev po predpisih o varstvu okolja in opredelitev dodatnih ukrepov za preprečitev negativnih vplivov na okolje),
 - analizo stroškov in virov financiranja,
 - izračuni upravičenosti investicije (ex-post);
2. primerjavo rezultatov z izhodiščnim stanjem in analizo odmikov, predvsem z vidika izkoriščenosti zmogljivosti, doseženih normativov, prihodkov in stroškov poslovanja ter drugih neposrednih in posrednih družbenoekonomskih učinkov.

17. člen

(črtan)

4. POSTOPKI IN UDELEŽENCI PRI PRIPRAVI INVESTICIJSKE DOKUMENTACIJE TER OCENJEVANJU INVESTICIJ

18. člen

(postopek in udeleženci priprave in obravnave dokumenta identifikacije investicijskega projekta)

(1) Pripravo dokumenta identifikacije investicijskega projekta zagotovi investitor. Če je investitorjev več, se z medsebojno pogodbo opredeli nosilec, ki opravlja v imenu vseh soinvestitorjev dejavnosti investitorja.

(2) Do dokumenta identifikacije investicijskega projekta se opredeli investitor, ki s pisnim sklepom:

- potrdi dokument identifikacije investicijskega projekta in s tem odobri pripravo predinvesticijske zasnove ali investicijskega programa oziroma izvedbo investicije v skladu s četrnim odstavkom 11. člena te uredbe ali
- **(črtana),**
- zavrne dokument identifikacije investicijskega projekta z navedbo razlogov predlagatelju.

(3) Kadar je potrebno, investitor vrne dokument identifikacije investicijskega projekta v postopek za pridobivanje dodatnih informacij oziroma izdelovalcu v dopolnitev.

(4) Pisni sklep, ki je bil izdan pri obravnavi dokumenta identifikacije investicijskega projekta, je obvezna priloga dokumenta identifikacije investicijskega projekta.

19. člen

(postopek in udeleženci priprave in obravnave predinvesticijske zasnove)

(1) Predinvesticijsko zasnovo, ki jo je treba pripraviti za obsežnejše in zahtevnejše investicijske projekte, zagotovi investitor, ki predhodno preveri strokovno usposobljenost izdelovalcev v skladu s tretjim odstavkom 10. člena te uredbe. Če je investitorjev več, se z medsebojno pogodbo opredeli, kdo je nosilec, ki opravlja v imenu vseh soinvestitorjev aktivnosti investitorja.

(2) Investitor po predhodni zagotovitvi pregleda skladnost pripravljene dokumentacije s predpisi in preveritvi pravilnosti izračunanih kazalnikov s pisnim sklepom:

- potrdi predinvesticijsko zasnovo in odobri pripravo investicijskega programa ali
- zavrne predinvesticijsko zasnovo kot neustrezno podlago za pripravo investicijskega programa z navedbo razlogov.

(3) Investitor lahko imenuje strokovno komisijo za pregled in presojo investicijske dokumentacije, ki pripravi strokovno oceno v skladu s prvim odstavkom 21. člena te uredbe.

(4) Za projekte, ki se umeščajo v prostor z državnim prostorskim načrtom, regionalnim prostorskim načrtom ali občinskim podrobnim prostorskim načrtom skladno s predpisi, ki urejajo prostorsko načrtovanje, je postopek z udeleženci priprave in presoje predinvesticijske zasnove opredeljen v 4.a poglavju te uredbe.

(5) Pisni sklep, ki je bil izdan pri obravnavi predinvesticijske zasnove, je obvezna priloga predinvesticijske zasnove.

20. člen

(postopek in udeleženci priprave in obravnave investicijskega programa)

(1) Pripravo investicijskega programa zagotovi investitor, ki predhodno preveri strokovno usposobljenost izdelovalcev v skladu s tretjim odstavkom 10. člena te uredbe. Če je investitorjev več, se z medsebojno pogodbo opredeli, kdo je nosilec, ki opravlja v imenu vseh soinvestitorjev aktivnosti investitorja.

(2) Investitor po predhodni zagotovitvi pregleda skladnosti pripravljenе dokumentacije s predpisi in preveritvi pravilnosti izračunanih kazalnikov:

- potrdi investicijski program s pisnim sklepom o odobritvi izvedbe investicije ali
- zavrne investicijski program s pisnim sklepom, v katerem so navedeni razlogi za zavrnitev.

(3) Investitor lahko imenuje strokovno komisijo za pregled in presojo investicijske dokumentacije, ki izdela strokovno oceno v skladu s prvim odstavkom 21. člena te uredbe.

(4) Novelacijo investicijskega programa potrdi investitor po postopku, predpisanem za investicijski program.

(5) Za projekte, ki se umeščajo v prostor z državnim prostorskim načrtom, regionalnim prostorskim načrtom ali občinskim podrobnim prostorskim načrtom skladno s predpisi, ki urejajo prostorsko načrtovanje, so postopek in udeleženci priprave in obravnave investicijskega programa opredeljeni v 4.a poglavju te uredbe.

(6) Pisni sklep, ki je bil izdan ob obravnavi investicijskega programa, je obvezna priloga investicijskega programa.

21. člen

(presojanje smotrnosti investicij)

(1) Presoja smotrnosti investicije vsebuje strokovno oceno o skladnosti investicijske dokumentacije s predpisano metodologijo in smotrnosti investicije z vidika veljavnih meril uspešnosti in učinkovitosti (predhodno vrednotenje). Investitor lahko pri svoji odločitvi upošteva strokovno mnenje zunanjih presojevalcev.

(2) Pri strokovnem ocenjevanju ne smejo sodelovati osebe, ki so pripravljale obravnavano investicijsko dokumentacijo, ter druge osebe, pri katerih bi lahko prišlo do konflikta interesov.

(3) Strokovna presoja upravičenosti je obvezna za predinvesticijsko zasnovo in investicijski program. Investitor mora predhodno preveriti, ali ocenjevalci razpolagajo z najmanj takimi dokazili o strokovni usposobljenosti, kot jih je zahteval za izdelovalce investicijske dokumentacije, ki jo ocenjujejo.

22. člen

(medresorska strokovna komisija)

(1) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) lahko na predlog ministra, pristojnega za finance, in ministra, pristojnega za razvoj, imenuje medresorsko strokovno komisijo (v nadaljnjem besedilu: komisija) za pregled in oceno predinvesticijskih

zasnov in investicijskih programov s študijo izvedbe, ki poda predlagatelju mnenje o popolnosti predloženega dokumenta in smotrnosti prikazanih rezultatov in učinkov z vidika porabe javnih sredstev, za investicije:

- z ocenjeno vrednostjo nad 25.000.000 eurov,
- z ocenjeno vrednostjo nad 5.000.000 eurov, ki jih financira več ministrstev,
- z ocenjeno vrednostjo nad 5.000.000 eurov, ki jih država sofinancira lokalni skupnosti.

(2) Komisija deluje na podlagi poslovnika, ki ga potrdi vlada.

23. člen

(zagotavljanje strokovne usposobljenosti)

(1) Strokovno usposabljanje udeležencev pri pripravi ter obravnavi investicijske dokumentacije poteka po programu, ki ga določi minister, pristojen za finance, tako, da zagotovi:

- podrobnejšo opredelitev vsebine in obsega potrebnega strokovnega znanja;
- organizacijo strokovnih izobraževanj za ocenjevanje in vrednotenje investicij;
- izdajo potrdil o opravljenem usposabljanju ter določi njihovo veljavnost.

(2) Kadar investicijski program iz prve in četrte alineje prvega odstavka 4. člena te uredbe ni obvezen, ni treba zagotavljati oziroma dokazovati strokovne usposobljenosti po tej uredbi.

24. člen

(uvrstitev projekta v načrt razvojnih programov)

(1) Investicijski projekt se uvrsti v načrt razvojnih programov, če izpolnjuje pogoje, določene v zakonu, ki ureja javne finance, in drugih, na njegovi podlagi izdanih predpisih.

(2) Vključitev investicijskega projekta v načrt razvojnih programov predlaga neposredni proračunski uporabnik, ki je skrbnik projekta.

(3) Temeljni dokument za uvrstitev projekta v načrt razvojnih programov je dokument identifikacije investicijskega projekta, s katerim se med drugim določi izhodiščna vrednost projekta. Izhodiščna vrednost se lahko spremeni na podlagi s sklepom potrjene predinvesticijske zasnove in/ali investicijskega programa in/ali njegove novelacije.

(4) Pri načrtovanju se do začetka izvedbe projekt v proračunski evidenci vodi v stanju priprave in so zanj na proračunskih postavkah že načrtovane pravice porabe. S potrditvijo investicijskega programa s študijo izvedbe se stanje projekta lahko spremeni v izvajanje.

25. člen

(postopek in udeleženci pri pripravi in obravnavi študije izvedbe investicije, poročila o izvajanju ter poročila o spremljanju rezultatov in učinkov)

(1) Študijo izvedbe zagotovi investitor najpozneje do začetka izvedbe investicije oziroma do začetka postopka javnega naročila za izbiro izvajalca.

(2) Odgovorni vodja za izvedbo investicijskega projekta pripravi poročilo o izvajanju investicije najmanj enkrat letno ali ob predvidenih odmikih iz 6. člena te uredbe ter v primerih, ko predpisi to določajo, ob izdaji uporabnega dovoljenja, ki je sestavni del poročila.

(3) Odgovorni vodja izvedbe investicijskega projekta pripravi tudi predlog za morebitno novelacijo investicijskega programa. O tem odloči odgovorna oseba investitorja.

(4) Poročilo o spremljanju rezultatov in učinkov investicijskega projekta, ki se že izvaja, pripravi upravljavec investicije za spremljanje dosežene stopnje izkoriščenja zmogljivosti in drugih kazalnikov, predvidenih v investicijskem programu oziroma študiji izvedbe.

(5) Upravljavec pošlje poročilo investitorju, ki ga preuči ter na njegovi podlagi pripravi predlog za morebitne potrebne ukrepe.

(6) Na podlagi poročil o spremljanju učinkov izvedenih projektov se pridobivajo osnove za predhodno vrednotenje projektov v okviru priprave razvojnih strategij oziroma oblikovanja programske in razvojne politike v naslednjih obdobjih.

4.A INVESTICIJSKA DOKUMENTACIJA TER POSTOPKI IN UDELEŽENCI PRI PRIPRAVI TER OCENJEVANJU PROJEKTOV, KI SE UMEŠČAJO V PROSTOR

25.a člen

(investicijska dokumentacija in prostorsko načrtovanje)

Priprava in obravnavo investicijske dokumentacije ter ocenjevanje projektov, ki se umeščajo v prostor skladno s predpisi, ki urejajo prostorsko načrtovanje, se v postopku priprave državnega prostorskega načrta izvaja sočasno z umeščanjem in ugotavljanjem drugih vplivov in posledic umeščanja projektov v prostor, in sicer kot sestavni del postopkov in dokumentov, ki so predpisani oziroma potrebni v teh postopkih:

1. pri ocenjevanju investicij, ki se umeščajo v prostor, je podlaga za investicijsko dokumentacijo prostorska in projektna dokumentacija ali njeni deli ter druge strokovne podlage, pripravljene skladno s pravili stroke, v katero spada projekt, in vsebuje najmanj tiste dele, ki v posamezni fazi omogočajo odločanje o investiciji v skladu s to uredbo;
2. minister, pristojen za prostor, lahko v dogovoru z ministrom, v delovno področje katerega spada projekt, v metodologijo za pripravo in ocenjevanje investicij iz 28. člena te uredbe vključi prvine, potrebne za zagotavljanje skladnosti investicij s predpisi, ki urejajo prostorsko načrtovanje, tako, da:
 - predpiše posebna merila in načine ocenjevanja teh investicij,
 - določi dodatne ali podrobnejše vsebine teh dokumentov, če so potrebne zaradi posebnosti tovrstnih projektov zaradi upoštevanja predpisanih omejitev in strateških usmeritev pri umeščanju v prostor;

3. kadar je več predlagateljev projektov z različnih področij, ti opredelijo nosilca državnega prostorskega načrta, ki v imenu vseh opravlja naloge usklajevanja tudi pri pripravi in obravnavi investicijske dokumentacije.

25.b člen

(priprava investicijske dokumentacije)

Priprava investicijske dokumentacije in ocenjevanje investicij za projekte, ki se umeščajo v prostor z državnim prostorskim načrtom, poteka na naslednji način:

1. pred začetkom postopka priprave državnega prostorskega načrta mora biti izdelan dokument identifikacije investicijskega projekta, ki izhaja iz dolgoročnih razvojnih dokumentov in zagotavlja skladnost s cilji in nameni iz teh dokumentov. Vsebuje najmanj tiste dele, ki so skladno z določbami te uredbe potrebni za nadaljnje odločanje o investiciji;
2. predinvesticijska zasnova se začne pripravljati hkrati z določitvijo nabora možnih variant. Na podlagi smernic in dodatnih podatkov se opredelijo tiste variante, ki so izvedljive. Rezultat predhodnega vrednotenja (ex#ante) je predlog optimalne variante, ki je osnova za podrobnejše načrtovanje;
3. po zaključenem postopku obravnave predlagane optimalne variante se na podlagi jasno določenih ciljev ter dopolnjenih in podrobnejših strokovnih podlag, usklajenih v postopku javne razgrnitve, po potrebi pred sprejemom uredbe o državnem prostorskem načrtu na vladi izdela investicijska zasnova za izbrano varianto;
4. na podlagi sprejetega državnega prostorskega načrta z uredbo na vladi se pripravi investicijski program (ali investicijski programi po posameznih projektih v okviru celovitega projekta) za izbrano varianto, ki pri oceni vrednosti in učinkov investicije upošteva tudi vse pogoje iz uredbe, ter študija izvedbe. Izdelavo investicijskega programa zagotovi investitor, ki po pridobitvi gradbenega dovoljenja preveri, če so se spremenila pomembnejša izhodišča (na primer cene, roki in čas gradnje), da bi bilo potrebno izdelati novelacijo investicijskega programa v skladu s to uredbo;
5. v primeru, ko je bila priprava dokumentacije opredeljena kot samostojna faza, projekt pa je bil s predvidenimi izdatki za to fazo vključen v načrt razvojnih programov, se izdela investicijski program, ki v načrtu financiranja povzame že realizirane izdatke v pripravljalni fazi projekta ter oceni vse ostale predvidene izdatke v naslednjih fazah izvedbe.

25.c člen

(vrste in vsebina investicijske dokumentacije)

(1) Investitor pred izdelavo dokumenta identifikacije investicijskega projekta pri drugih resorjih ter v lokalni skupnosti preveri morebitne dopolnjujoče investicijske potrebe, s katerimi ima zadevni projekt stične točke, ter jih po potrebi vključi v celovit projekt. Če v roku 30 dni druge potrebe niso izkazane, investitor pripravi dokument identifikacije investicijskega projekta na podlagi podatkov, ki jih ima na razpolago.

(2) Dokument identifikacije investicijskega projekta zajema vse podatke iz tretjega odstavka 11. člena te uredbe in predstavlja podlago za začetek postopka priprave državnega prostorskega načrta. Priprava projektne in druge dokumentacije se lahko opredeli kot samostojna faza, pri čemer se investicijska vrednost pripravljalne faze oceni na podlagi

predvidenih stroškov, ki bodo nastali v času priprave državnega prostorskega načrta. Če je na podlagi razpoložljivih podatkov mogoče, pa se določi tudi okvirna investicijska vrednost za ostale faze.

(3) V primerih, ko državni prostorski načrt zajema celovit projekt, ki ga sestavljajo projekti na istem prostorskem območju, nosilec državnega prostorskega načrta pred sprejemom sklepa o začetku priprave državnega prostorskega načrta zagotovi dokument identifikacije investicijskega projekta. Investitorji, vključeni v celovit projekt, pripravijo za svoj del projekta dokument identifikacije, nosilec državnega prostorskega načrta pa jih združi v enoten dokument, ki zajema celotno pripravljalno fazo in po možnosti tudi okvirno investicijsko vrednost za ostale faze. V primeru, ko investitorji še niso znani, v celoti pripravi dokument identifikacije investicijskega projekta nosilec državnega prostorskega načrta.

(4) V predinvesticijski zasnovi se na osnovi okvirno zastavljenih ciljev in zbranih strokovnih podlag ocenijo ter vrednotijo posamezne variante, in sicer s prostorskega, okoljskega, funkcionalnega in ekonomskega vidika. Tudi v primeru, ko je z vidika umestitve v prostor mogoča le ena varianta, se v predinvesticijski zasnovi preverjajo variante z ostalih vidikov. Izbira optimalne variante temelji na izdelavi analize stroškov in koristi ali uporabi drugih primernih metod (na primer multikriterijske analize). Na podlagi analize stroškov in koristi ter vnaprej določenih meril in kriterijev se izbere optimalna varianta.

(5) Investicijska zasnova je dokument, ki se za izbrano varianto izdelava po opravljeni javni razgrnitvi državnega prostorskega načrta na podlagi zbranih predlogov, podrobnejših strokovnih podlag in drugih kasneje pridobljenih podatkov. Poleg opisa sprememb variante, izhajajoče iz predinvesticijske zasnove, in razlogov zanje vsebuje tudi predstavitev rezultatov podrobnejših analiz vključno z rezultati analize stroškov in koristi ter na teh podlagah utemeljen izbor v postopku priprave državnega prostorskega načrta dopolnjene optimalne variante. S sklepom potrjena investicijska zasnova je obvezna priloga predloga državnega prostorskega načrta.

25.d člen

(obravnavanje investicijske dokumentacije in vključitev v načrt razvojnih programov)

Obravnavanje investicijske dokumentacije za projekte, ki se umeščajo v prostor z državnim prostorskim načrtom, ter zagotavljanje proračunskih sredstev zanje poteka po postopkih, določenih s to uredbo, in sicer:

1. dokument identifikacije investicijskega projekta pripravi investitor, ki ga po predhodni uskladitvi z ministrstvom, pristojnim za prostor, potrdi s sklepom. Predlagatelj projekta za uvrstitev v načrt razvojnih programov je ministrstvo, ki je skrbnik tega projekta za spremljanje in izvajanje načrta financiranja v okviru proračuna Republike Slovenije;
2. v primeru, ko je izdelan dokument identifikacije investicijskega projekta za celovit projekt, tega po predhodni uskladitvi z ministrstvom, pristojnim za prostor, s sklepom potrdijo ministri, v delovno področje katerih spadajo projekti. Predlagatelj projekta za uvrstitev v načrt razvojnih programov je ministrstvo, v delovno področje katerega spada nosilec državnega prostorskega načrta;
3. predinvesticijsko zasnovo pripravi investitor, v primeru celovitega projekta pa nosilec državnega prostorskega načrta. Predinvesticijsko zasnovo s sklepom potrdijo ministri, v delovno področje katerih spadajo projekti, po predhodnem pozitivnem mnenju ministra, pristojnega za prostor. Potrditev predinvesticijske zasnove se šteje kot potrditev izbrane optimalne variante;

4. investicijsko zasnovo pripravi investitor, v primeru celovitega projekta pa nosilec državnega prostorskega načrta. Investicijsko zasnovo s sklepom potrdijo ministri, v delovno področje katerih spadajo projekti;
5. druga potrebna investicijska dokumentacija se potrdi skladno z določbami te uredbe;
6. kadar je priprava investicijske dokumentacije opredeljena kot samostojna faza, se v načrt razvojnih programov vključijo posamezne faze s pripadajočimi načrti financiranja.

25.e člen

(regionalni in občinski projekti)

Določbe tega poglavja se smiselno uporabljajo tudi za pripravo investicijske dokumentacije in ocenjevanje investicij za projekte, ki se umeščajo v prostor na podlagi regionalnih prostorskih načrtov in občinskih podrobnih prostorskih načrtov.

5. MERILA ZA UGOTAVLJANJE UČINKOVITOSTI INVESTICIJE

26. člen

(finančna, ekonomska in razvojna merila)

Pri ocenjevanju učinkovitosti investicije se glede na dejavnost in predvideno vrednost investicije upoštevajo finančna in ekonomska merila ter merila usklajenosti z normativi, standardi in stroški na enoto učinka:

1. Finančna merila:

- S finančnimi merili se ugotavlja upravičenost projekta s stališča investitorja oziroma upravljavca.
- Osnova za izračun finančnih meril za ugotavljanje učinkovitosti investicije je finančna analiza investicije (finančni gotovinski tok). Pri izračunih dinamičnih meril se uporablja metoda diskontiranja.
- Finančna merila so:
 - a) finančna neto sedanja vrednost (NSVf),
 - b) finančna interna stopnja donosnosti (ISDf),
 - c) finančna relativna neto sedanja vrednost (RNSVf) in/ali
 - d) finančni količnik relativne koristnosti (K/Sf).

2. Ekonomska merila:

- Z ekonomskimi oziroma družbenoekonomskimi merili pri izračunu upravičenosti projekta ugotavljamo tudi učinke, ki jih projekt prinaša ne samo upravljavcu, temveč tudi drugim ekonomskim in preostalim subjektom. Ekonomska merila poleg neposrednih učinkov (stroškov in koristi) vključujejo tudi posredne vplive na družbo kot celoto (na primer vpliv na okolje, varnost in zdravje).

- Za investicije nad 5.000.000 eurov se izdelata ekonomska ocena učinkovitosti na podlagi ovrednotenja v obračunskih cenah z upoštevanjem družbene diskontne stopnje.
- Osnova za izračun ekonomskih meril je ekonomska analiza (ekonomski tok). Pri izračunih dinamičnih meril uporabljamo metodo diskontiranja.
- Ekonomska naložbena merila so:
 - a) ekonomska neto sedanja vrednost (NSVe),
 - b) ekonomska interna stopnja donosnosti (ISDe),
 - c) ekonomska relativna neto sedanja vrednost (RNSVe) in/ali
 - d) ekonomski količnik relativne koristnosti (K/Se).

3. Razvojna merila:

- Pri ocenjevanju investicij nad 25.000.000 eurov se uporabljajo tudi ekonomska merila, ki se ne dajo izraziti v denarju ter druga razvojna merila. Pripravi se presoja ustreznosti z vidika ciljev narodnogospodarskega, sektorskega in okoljevarstvenega razvoja, ki sistematično upošteva tudi nedenarne učinke, in to s točkovanjem in tehtanjem prisojenih učinkov investicijskega projekta z multikriterijsko analizo.
- Projekt ustreza ciljem narodnogospodarskega, sektorskega razvoja, varstva okolja, varnosti in drugim ciljem skupno s tistimi, ki izhajajo iz prevzetih mednarodnih obveznosti, če v predinvesticijski zasnovi ali investicijskem programu doseže določen odstotek mogočih točk, ki jih določi področna metodologija oziroma komisija iz 22. člena te uredbe, upošteva naslednja merila:

a) Merila za uresničevanje ciljev gospodarskega razvoja:

- povečanje konkurenčnosti, posebno mednarodne,
- izboljšanje medsektorskih zmogljivosti,
- izboljšanje zadostnosti, kakovosti in zanesljivosti sistema obratovanja,
- povečanje učinkovitosti rabe produkcijskih tvorcev,
- razpršitev načinov oskrbe oziroma poslovanja.

b) Merila za povečanja na znanju temelječe družbe:

- izboljšanje pogojev izobraževanja in vseživljenjskega učenja,
- povečanje razvojno#raziskovalnih potencialov.

c) Merila za uresničevanje ciljev socialne države:

- povečanje zaposlovanja,
- izboljšanje dostopnosti do zdravja, kulture, športa,
- izboljšanje mreže institucij socialne varnosti.

č) Merila za varstvo okolja:

- izboljšanje kakovosti zraka in zmanjšanje onesnaževanja,
- izboljšanje čistoče vode in koristi iz vodnih virov,
- zmanjšanje škode na kmetijskih pridelkih in v gozdu,
- ohranitev identitete krajine ter kulturne in naravne dediščine,
- zmanjšanje škode pri strukturi in sestavi tal,
- ohranjanje in upravljanje vodnega režima.

d) Merila za zagotavljanje trajnostnega razvoja:

- prispevek k vzdržnemu (trajnostnemu) razvoju družbe,
- prispevek k izboljšanju regionalnega razvoja.

4. Merila za usklajenost z normativi, standardi in stroški na enoto učinka so:

- površina ali vrednost investicije na enoto (na primer na bolnika, učenca, zaposlenega),
- skupni stroški investicije na enoto (na primer na m² površine),
- stroški na enoto učinka med obratovanjem.

27. člen

(minimalna merila po posameznih dejavnostih)

(1) Minimalna merila se uporabljajo v odvisnosti od načina pridobivanja prihodkov v posameznih dejavnostih. Če investicijski projekt vključuje različne dejavnosti glede na način pridobivanja prihodkov (na primer iz proračunskih sredstev, s prodajo storitev itd.), se ovrednotijo z merili za dejavnosti, na katere se nanašajo. Najbolj pomembna so finančna merila v povezavi s preostalimi glede na vrsto dejavnosti.

(2) Za posamezne investicije oziroma faze projekta se uporabljajo naslednja merila:

1. za dejavnosti, za katere je vzpostavljen trg in pridobivajo prihodke s prodajo proizvodov in storitev:
 - finančna merila,
 - ekonomska merila (ki se dajo izraziti v denarju);
2. za dejavnosti gospodarske infrastrukture:
 - finančna merila,
 - ekonomska merila,
 - razvojna merila;
3. za investicije v dejavnosti javnih služb:
 - finančna merila,

- ekonomska merila,
 - razvojna merila,
 - usklajenost z normativi (površina ali vrednost investicije na enoto, na primer na bolnika, učenca in podobno),
 - skupni stroški in stroški na enoto učinka med obratovanjem (na primer pri gradbenih investicijah na m² površine), obseg ter kakovost oziroma raven storitev;
4. za investicije v javno upravo ter obvezno socialno zavarovanje:
- finančna merila,
 - ekonomska merila,
 - usklajenost z normativi in standardi (površina ali vrednost investicije na enoto, kot na primer na zaposlenega),
 - skupni stroški in stroški na enoto učinka med obratovanjem (na primer pri gradbenih investicijah na m² površine), obseg ter kakovost oziroma raven storitev.

6. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

28. člen

(metodologije po področjih)

(1) V šestih mesecih po dnevu uveljavitve te uredbe pristojni ministri pripravijo ali uskladijo veljavne metodologije za pripravo in obravnavo investicij, ki se nanašajo na dejavnosti iz njihove pristojnosti, ki jih sprejme vlada in vključujejo tudi metodologije ugotavljanja učinkovitosti investicijskih projektov ter posebna merila za ugotavljanje učinkovitosti investicij s tega področja v skladu s 27. členom te uredbe.

(2) Pri sprejemanju investicijskih odločitev v zvezi z 2., 3. in 4. točko 3. člena te uredbe se do priprave posebnih metodologij za tovrstne izdatke smiselno uporabljajo določbe te uredbe, pri čemer je treba pripraviti najmanj analizo stroškov in koristi.

29. člen

(črtan)

30. člen

(črtan)

31. člen

(veljavnost predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve te uredbe prenehajo veljati Uredba o enotni metodologiji za izdelavo programov za javna naročila investicijskega značaja (Uradni list RS, št. 82/98, 86/98, 43/99, 79/99 – ZJF in 39/00 – ZJN-1) ter na njeni podlagi izdane uredbe:

- Uredba o enotni metodologiji za izdelavo programov za javna naročila investicijskega značaja na sektorju javnega zdravstva (Uradni list RS, št. 34/01),
- Uredba o enotni metodologiji za izdelavo programov za javna naročila investicijskega značaja za objekte in naprave javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 115/02),
- Uredba o enotni metodologiji za izdelavo programov za javna naročila investicijskega značaja na področju javne železniške infrastrukture (Uradni list RS, št. 87/04),
- Uredba o metodologiji za izdelavo programov za javna naročila investicijskega značaja za področje javnih cest (Uradni list RS, št. 118/05),
- Uredba o enotni metodologiji za izdelavo programov za javna naročila investicijskega značaja za področje kulture (Uradni list RS, št. 13/06).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se do uveljavitve področnih uredb, ki bodo usklajene s to metodologijo v skladu z 28. členom te uredbe, smiselno uporabljajo tisti deli področnih uredb, ki vsebujejo posebna merila za ugotavljanje učinkovitosti investicij.

32. člen

(dokončanje postopkov)

Postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo te uredbe, se vodijo in dokončajo na podlagi Uredbe o enotni metodologiji za izdelavo programov za javna naročila investicijskega značaja (Uradni list RS, št. 82/98, 86/98, 43/99, 79/99 – ZJF in 39/00 – ZJN-1).

33. člen

(dokazovanje strokovne usposobljenosti)

Do zagotovitve pogojev iz prvega odstavka 23. člena te uredbe udeležencem pri pripravi in obravnavi investicijske dokumentacije ni potrebno dokazovati strokovne usposobljenosti po tej uredbi.

34. člen

(začetek veljavnosti uredbe)

Ta uredba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.